

YALANCI GERÇEĞİ MAĞARADA ARAYAN ADAM

Evet, herkesin içinde bir gerçek var ama onun ötesinde çok daha büyük bir gerçek var diyerek hikâyemize başlayalım.

Bir zamanlar gerçeği aramak için yollara düşen bir adam yaşarmış. Gerçeği aramak için evinden çıkmış ve dünyayı altüst etmiş. Yaptığı işten, ailesinden, evinden her şeyinden gerçeği aramak için vazgeçerek yollara revan olmuş.

Dolaşarak geçtiği onca yıldan sonra yolculuğu, onu Hindistan'a götürmüş, orada, uzaktaki bir dağın hikâyelerini dinlemiş. O dağın tepesinde, insanların söylediğine göre, gerçeğin oturduğu yeri bulacaktı.

Aylar boyu dolaşmış, insanların anlattığı dağı bulana kadar. Yine haftalarca süren yolculuk sonu o dağa tırmanmış ve sonunda bir mağaranın ağzına gelmiş. İçeriye seslenmiş ve birkaç dakika sonra sesine yaşlı bir kadın sesi cevap vermiş.

- Ne istiyorsun?
- Gerçeği arıyorum.
- Pekâlâ, işte beni buldun.

Adam mağraya girmiş ve orada, arkadaki ateşin yanına çömelmiş. Şimdiye kadar gözlerinin gördüğü en korkunç yaratığı görmüş. Kadının gözlerinden biri ötekinden daha fazla olmak üzere yuvalarından pırlamış ve yüzünün her tarafı yumrularla, yaşlılığın verdiği kara lekelerle doluymuş. Çarpık dişleri ağzından dışarı fırlıyor, Lamba gibi parlayan başında ise tek tük kalan beyaz saçlar tel tel aşağı doğru sarkıyormuş.

“**Sen misin?**” diye sormuş gerçeği arayan adam. “**Gerçek, gerçekten sen misin?**”

Kadın başını sallayarak “**Evet benim**” demiş yaşlı kadın ve devamla da : “**Yarın sen de benim gibi biri olmayacak mısın?**”

Kadının görüntüsünde kendi sonunu gören adam onunla birkaç gün kalmış ve gerçekten onun şahsında kendinin ve bütün insanlığın sonunu görmüş. Adam mağarada birkaç hafta kalıp bütün insanlığın sonunu gördükten sonra ayrılmak üzere hazırlanırken, kadının gösterdiği misafirlige karşılık ona bu borcunu nasıl ödeyebileceğini sormuş. Kadın: “**Sadece şunu isterim. Buradan çıkıp köyüne döndüğünde benden söz edersen, onlara, benim genç ve güzel bir kadın olduğumu söyle.**”

Her yaşlı kadının içinde “**Genç bir kız özlemi**”, her yaşlı dedenin içinde de “**Genç, yakışıklı bir delikanlı özlemi varmış.**” Bedenler yaşlanıyor ama gönüller yaşlanmıyor.

Bazen seminerlerimde sorular soruyorum. Sorduğum sorulara doğru cevap verenleri kitaplarımla ödüllendiriyorum. Sorduğum sorulardan biri de “**Yaşlı kime denir?**” muhtelif cevaplar veriliyor. Ama kimseden istediğim cevabı alamıyorum. Nihayet cevabı ben veriyorum ve diyorum ki : “**İnsanın içiyle dışının uyumsuz halidir.**” İnsanın dışı yaşlanıyor ama içi yaşlanmıyor. Örnek mi? Çok usta bir terzinin elinden çıkan elbiseyi gence, bir de yaşlı bir dedeye giydirseniz bu uyumsuzluğu rahatlıkla görebilirsiniz.” diyorum.

Evet, dünyada “**SÜNNETULLAH**” hüküm sürüyor. Yaratılan her canlı, hareket eden her varlık yaşlanıp ölmeye mahkûmdur. Çanakale – Çan Seramik fabrikalarına misafir olduğumda fabrikanın giriş kapısında Ömer Hayyam'ın şu beyti, oldukça dikkatimi çekmişti.

Ey testici tekmeleme, tokatlama hor görme beni,

Ben senin dedenden, ninenden biriyim.

Yarın sen de benden biri olacaksın.

Gül yüzlü genç kızlar, yüzünden kan fışkıran güçlü, yakışıklı delikanlılar ninelerinize ve dedelerinize bakın ve onların yüzünde “**ŞAŞMAZ GERÇEĞİ**” sonunuzu görün. Sanmayın ki

sahip olduğunuz güzellik ve yakışıklılık kendinizden. Hayır, Kendinizden değil. Ana rahminde sizin gözünüzün rengini belirleyen, yüzünüzü musavvir kılan ve bedeninize şekil veren biri var. Sahip olduğunuz güzellikler ve yakışıklılık zamanla ters orantılıdır. Bunları veren Allah, zamanla bunları sizin haberiniz olmadan gıdım gıdım geri almaktadır.

Evet, bizi yaratan, yaşatan Rabbimizi dışlayarak “ **Tabiat veya doğa**” kanunu diye isimlendirdiğimiz “ **SÜNNETULLAH**” kanunlarını koyan Rabbimiz hükümlerini de mili milimine icra ediyor. Güneş, ay, milyonlarca değil, milyarlarca galaksi kendi felekleri etrafında milim sekmeden hareket halindedir.

Unutmayalım ki bu düzeni kuran, Mukaddes kitaplarda ifade edildiği şekilde bir gün gelip bozacak, yeni bir âlem kuracaktır.

Gerçeği, hikâyede belirtildiği gibi ne dağ başlarında, ne de ovalarda arayalım. Gerçeği kendi yaratılışımızda arayalım. Herkesin, hepimizin ve bütün insanlığın başlangıcı bir damla su, ahiri ise bir avuç gübre değil mi? O halde bizi şımartan ne? İşte gördük, Rabbim’in gönderdiği nerede, nasıl karşımıza çıkacağını bilmediğimiz, göremediğimiz canlı bir virüs, gürültü ile çalışan sanayinin çarklarını durdurdu, iki inatçı keçi gibi büyüklük ve boynuz yarışına giren Trump ile Putin’i tıstırdı? Galler Kraliçesini şatodan kaçırmak başka bir evin odasına kapattı. Sadece kraliçeyi değil, milyarları evine kapatarak dünyayı hapis haneye çevirdi.

Evet, bu evrende tek gerçek, bu düzeni kuran, düzen içinde bizi dünyada yaratan, yaşatan RAB’tir. O Rab bizden önceki Firavun, Nemrut, Karun, “ Dictador Perpetuus (**Hayat Boyu Diktatör Sezar**) diye para bastıran nice azgınları, sapkınları gazel yaprağı gibi nasıl aciz bıraktıysa, azgınlığımız yüzünden bizi de aciz bırakamaz mı? İşte bırakmadı mı? Ama ibret alana. Meryem suresinin son ayeti 98: “ **Onlardan (sizlerden) önce nice çağlardan (kavimler) helak ettik. Onlardan birini hissediyor musun veya onlara ait gizli bir ses duyuyor musun**”? Yukarıda ismini saydığım ve saymadığım nice azgınlardan yer altından bir ses duyabiliyor muyuz?

Evvelimizin bir damla su, ahirimizin de bir avuç gübre olduğunu unutarak büyüklük yarışına girip O’na kafa tutmayalım, petrol için, insanların haksız yerine kanını içmeyelim.

Kısacası; İnsan olarak haddimizi ve hududumuzu idrak ederek kime kul olacağımızı unutmayalım.www.kadirkeskin.net